

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XX. Quomodo Imperator utraque parte audita, eos qui cum Ario
erant damnatos relegavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

maximum animo cepi dolorem, audiens vos dissidere, quos minime oportebat: quippe qui Dei ministri fitis & pacis dispensatores. Atque idcirco sacratissimam vestram Synodum congregavi. Cumque ego & Imperator sim & confervus vester, munus hoc à vobis peto, Deo communi omnium nostrum domino gratissimum: quod & mihi accipere, & vobis dedisse, decorum erit. Hoc autem est, ut causam controversiæ in medium proferatis, eamque concordii & pacificæ sententiæ terminetis: ut hoc etiam trophæum adversus invidum dæmonem unà vobiscum erigere possim: qui post exteros hostes ac tyrannos è medio sublato, invidens felicitati nostræ, intestinam hanc seditionem excitavit. Hæc cum Imperator Latino sermone dixisset, quidam adstantes eadem Græcè interpretatus est.

σφόδρα τὴν ψυχὴν λυγιάθη, διχωνεῖν ὑμᾶς πυθόμενος, ἕς ἡκιστα ἀρεσθῆκε, καὶ λείπεργὰς ὄντας, καὶ βραβεύσας εἰρήνης, καὶ διὰ τὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν συνειρηθῆσα συνόδον βασιλέως τεῶν καὶ συνθεσθῆσαν ὑμῶν τε, χαρην αὐτῷ λαβεῖν ἄρεσθῆκε τῷ θεῷ τῷ κοινῷ δεσπότη, ἐμοὶ τε λαβεῖν, καὶ ὑμῶν δεῖναι πρέπεσσαν ἢ δὲ ἐστὶ, ἀρεσθῆκεν εἰς μέσον τὰ αἴτια τῆς ἀμφισβήτησεως, καὶ ὁμοθυμῶν καὶ εἰρηναῖον ἀντίοις ἐπιθεῖται τελευτῆσαι μετὰ ὑμῶν τὸ τὸ τρίτον ἀναστήσει τὸ φθονεῖ δαίμων, ὅς τῃ ἀλλοθῶν καὶ τυραννῶν ἐμποδῶν γυμνασίων, ταῦτα τὴν ἐμφύλιον ἐσθῆσιν ἡγεῖται, νεμεσῆσας τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν. Τοιαῦτα τῆ ῥωμαίων φωνῇ τῆ βασιλείως εἰπόντι, παρεστῶς τῆς ἐμῶν δειν.

CAPUT XX.

Κεφ. κ.

Quomodo Imperator utraque parte audita, eos qui cum Ario erant damnatos relegavit.

Ὅπως ἀποστάσει τῶν μερῶν ἀμφοτέρων βασιλεὺς τοὺς πρὸς αἴριον καταδικάσαι, ἕξ ῥά τινος.

Posthæc Episcopi de dogmate fidei disputare cæperunt. Imperator vero ea quæ ab utraque parte dicerentur, leni ac placido animo auscultabat. Et iis quidem qui recte dicerent, assentiebatur: pervicaces vero à contentione revocabat: cū singulis benigne loquens, prout unumquemque intelligere poterat: neque enim Græcæ linguæ penitus fuit ignarus. Tandem omnes Episcopi inter se consenserunt, & Filium Patri consubstantialem esse decreverunt. Solt inter eos septendecim fuisse dicuntur, qui initio quidem opinionem Arii comprobarunt. Plures tamen ex illis ad eam sententiam quæ omnibus simul placuerat, illico se transtulerunt. Huic autem sententiæ Imperator etiam accessit, hanc totius Concilii concordiam divinitus approbatam esse existimans. Quod si quis decretis Synodi refragaretur, cum exilio damnandum esse pronuntiavit, utpote Dei iudicium convellere conantem. Porro ut posteris in perpetuum ratum ac manifestum esset ejus fidei symbolum, in quam universi tum consenserunt, initio quidem existimaveram, exemplum illius fidei ad veritatis demonstrationem hic necessario

Ἐκ τούτων δὲ ἡ ἀρετὴ τῶν δόγμα, ὁ δὲ ἡμεῖς ἐκινήθη τοῖς ἱεροῦσι, ὁλοκλήρως ἡμεῖς τέρωθεν λόγων, καὶ τοῖς μὲν δὲ λέγουσιν τῷ θεῷ τὸς ἡ φιλονεκῆνας μετέπειτα τῆς ἐκδοῦ πρῶτος ἐκαστὸν διαλεγόμενοι, ἡμεῖς αὖτε ἐν ἡπίστῳ, καθότι ἐδὲ τῆς ἐλλείψεως γίνεσθαι ἀπείρωσε εἶχε, τὸ δὲ τελευτῶν, συνειρηθῆσαν ἀλλήλοις πάντες οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁμοθυμῶν ταῦτα παρὰ τὸν υἱὸν ἐληφίσαντο, μετὰ τὰ μὲν πρῶτα δέκα καὶ ἑπτὰ λέγουσιν τῶν δόξων δὲ ἀνεπαρήσασιν, ἡμεῖς ἡμεῖς δὲ τῶν οἱ πλείους παρὰ τὸ κοινῷ δεσπότη, ταῦτα δὲ τῆ γνώμη καὶ ὁ βασιλεὺς ἐληφίσαντο, συμβαλὼν αὐτῶν θεῶν δὲ ἐκδοῦ, καὶ τὴν συμφωνίαν ἐσυνήγαγε, ἡμεῖς αὖτε φυγῆ τῆς ἐκδοῦ, ἡμεῖς αὖτε ἐναντίον τῶν δὲ δόγματων ἐρχόμενοι, ἡμεῖς αὖτε φθείραται τὰς θεῶν ὄρας, ἡμεῖς αὖτε ἐξῆς χρόνον βέβαιον καὶ δῆλον τοῖς ἐσθῆσιν, ἡμεῖς αὖτε τὸ σύμβολον τῆς ἐκδοῦ, ἡμεῖς αὖτε τῆς ἀληθείας, αὐτῶν τῶν ἀρετῶν ἡμεῖς αὖτε

ᾧ ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ καὶ φίλων καὶ τῶν
τοιαῦτα ἐπιστημόνων, οἷα ὃ μύσαις καὶ μν-
σαγωγῶσι μόνοις δεῖνα λέγειν καὶ ἀκούειν
ἰσηγομιῶν ἐπιήνεσα τῶν βουλλῶν· ἐγὼ
ἀπεικός καὶ τῶν ἀμνητῶν πῶς τῶδε τῆ
βίβλῳ ἐβλήθη· ὡς ἐν δὲ τῷ ἀπορή-
των ἀχρηστωπῶν ἀποκευθάρμυρον· ὡς
μηδὲ πάμπαν ἀγνοεῖν τὰ δόξαντα τῆ συν-
όδῳ.

apponendum esse. Sed eum quidam ex
amicis, viri pii & harum rerum notitia
præditi fuissent mihi, ut ea quidem
quæ à folis initiatis ac sacerdotibus dici
audiri que fas est, silentio involverem,
eorum consilium probavi. Quippe ve-
risimile est, quosdam sacramentis fidei
nostræ minime initiatos, hunc librum
lecturos esse. Verum occultatis à me,
quantum fieri potuit, arcanis quæ re-
ticenda sunt, ne lectores ea quæ à Con-
cilio decreta sunt penitus ignorent.

Κεφ. κα΄.

B CAPUT XXI.

Περὶ τῶν ἀ ἐκράσαν ἢ ἀρεῖν σύνδοσ· καὶ ὡς κατέδικασε τὸς
ἐξ ἀρεῖν, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶ κατέκαυσε· καὶ περὶ
τῶν μὴ θέλων ἀρεῖν συμφωνῆσαι τῆ συνόδῳ ἀρχιερέων,
καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆ παρχα.

De decretis Synodi: qualiter Arium & socios
damnavit, librosque ejus combussit: & de Epi-
scopis qui Synodo consentire noluerunt.
Item de Pascha constitutione.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸν μὲν υἱὸν ὁμοῖον εἶναι
τῷ πατρὶ ἀπεφίνατό· τὸς ὃ λέ-
γοῦντες ἡμῶν ὅτε ὁμοῖον, καὶ πρὶν Ἰουλι-
νῆος ὁμοῖον, καὶ ὅτι ἐξ ὁμοῖων ὄντων ἐγένετο, ἢ
ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ ἐσσίας, ἢ τρεπλὸν ἢ
ἀλλοίωτον, ἀπεκήρυξαν, καὶ τῆς καθόλου
ἐκκλησίας ἀλλοίως ἐψηφίσαντο ταύτῳ ὃ
τὴν γεαφῶν ἐπίνεσαν δὲ σέβας, τε ὁ νικη-
θείας καὶ θεόγνι· ὁ νικαίως, μάρις τε ὁ
χαλκηδόνι· καὶ παλέρφι· ὁ σκυθο-
πόλεως, καὶ σεκάνδ· ὁ πολεμαίδ· τῆς
λίβης· δὲ σέβας δὲ ὁ παμφίλις μικρὸν
ἐπιγῶν, ἐπέσκατο ταύτῳ καὶ ἐπίνεσαν
ἢ τῆ συνόδῳ ἀπεκήρυξεν ἀρεῖν καὶ τὸς ὁμοῖως
ἀπὸ φρονεῖας, ἀλεξανδρείας τε μὴ ἐπιβαί-
ναι αὐτὸν ἐψηφίσαντο· ἐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς
λέξεις τῆς αὐτῆς δόξης ἀπεκήρυξαν, καὶ τὸ βι-
βλῶν ὁ πατρὶ ταύτης συνάξας θαλείαν ἐπέ-
γραψε· τὰς ὃ τὰ συνάγματι· ὡς ἐπευθό-
μῳ, ἐγὼ ἐν ἐτυχον, διαλελυμέν· ἐστὶ ὁ χα-
ρακτῆρ, ὡς ἐμφερῆς εἶναι τῆ χαυνοτήτι τοῖς
σὺν ἀρεῖν ἀσμασιν· ἰστέον μὲν οἱ, ὡς τῆ δόξης
καταμάρτυρε ἐστὶ ἐν τῷ, ἔτε ὑπεργραψαν δὲ σέ-
βας· ὁ νικηθείας καὶ θεόγνι· ὁ νικαίως,
καὶ περὶ τῆ γεαφῆ τῆς πίσεως συναυσεσάντες.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρεῖν μὲν ὑπεροείω φυγῆ
ἐνημίωσεν τοῖς παλαιῶν ἐπισκόποις καὶ λαοῖς
νομοθεσίῳ ἐγγραψεν, ἀσεβεῖς ἠγεῖσθαι αὐτὸν
τε ὡς τὸς αὐτῶ ὁμοφρονῶν, καὶ πῶς ἐπὶ τῶ

Sciendum est Episcopus definitivisse,
Filiū Patri consubstantialē esse:
eos vero qui dicunt fuit eum non esset,
& antequam fieret non erat, & quod de
non exstantibus factus est, aut ex alia
hypostasi vel substantia; aut quod con-
versioni ac mutationi obnoxius sit Filius
Dei, excommunicasse & ab Ecclesia
Catholica alienos pronuntiasse. Hanc
porro fidei conscriptionē approbarunt
Eusebius Nicomedie, Theognis Nicææ,
Maris Chalcedonis, Patrophilus Scytho-
poleos & Secundus Ptolemaidis quæ in
Libya est Episcopus. Eusebius autem
Pamphili cum aliquantulum hæsitavisset,
eam expendit, suaq; sententia comprobavit.
Arius vero & qui idem cum
illo sentiebant, excommunicati sunt à
Synodo: interdictumque est Ario ne
Alexandriam ingrederetur. Sed & verba
quibus opinionem suam explicabat, &
librum de eodem argumento composi-
tum, quem ille Thalian inscripserat,
condemnarunt. Hujus porro libri stylus,
quemadmodum audivi, neque enim
ipse legi, mollis est ac dissolutus, ita ut
simillimus sit Sotadis canticis. Sciendum
tamen est, Eusebium Episcopum
Nicomedie & Theognium Nicææ, de-
positioni Arii nec consensisse omnino nec
subscripsisse, licet expositioni fidei con-
sentium præbuisent. At vero Imperator
Arium in exilium relegavit: & ad
omnes omnium civitatum Episcopos ac
populos edictum misit, jubens, ut tam
Arius, quam sectatores illius pro impiis

